

ANTÍÐ FRAM

OMMAN

Sigrun Rasmussen vil vita, hvat var tað, sum veruliga hendi náttina 21. desember, tá ið dóttir hennara í Gøtu fór út við pinkubarni sínum eina stjørnuklára desembernátt

Myndir: Jens Kr. Vang

HVAT HENDI?

– Kanska var drongurin deyður, tá ið hon fór út, og hon vildi bara hava eina løtu einsamøll saman við soninum? Vit vita tað ikki, sigur Sigrun Rasmussen

teimum ungu at farið úr Fugla-firði, hevði hetta ikki hent.

Omman heldur tað vera út um alt mark, at hon skuldi fáa at vita í fjølmiðlunum, at dóttirin varð varðhaldsfongslað á Psykiatriska Deplinum.

Dóttirin hevði annars biðið um, at mamman var hennara kontaktpersónur. Tey hava heldur ikki fingið at vita, hví drongurin doyði. Tey kunnu einki fáa at vita, tí kvinnan varð varðhaldsfongslað handan dupult afturlatnar hurðar.

– Kanska var hann deyður, tá ið hon fór út, og hon vildi bara hava eina løtu einsamøll saman við soninum? Vit vita tað ikki.

Sigrun hevur alt gott at bera starvsfólkunum á Psykiatriska deplinum, og teir flestu politistarnir hava eisini verið fittir.

Sigrun hevur fleiri ferðir roynt at sloppið at sæð dóttirina, men tað hevur ikki borið til. Hon hevur frætt, at maðurin er sloppin inn. Tað heldur hon vera løgið, tá ið hon er kontaktpersónur.

Eingin kreppuhjálp

– Vit vóru sjálvandi øll langt niðri, tá ið vanlukkan var hend, og okkum varð tí lovað kreppuhjálp. Fyrst skuldi dóttirin og maðurin hava kreppuhjálp, og tá ið eg so spurdi, nær vit fing

hjálp, var svarið, at tá var so langt fráliðið. Tey á Deild 2 hava tó skipað so fyri, at eg og maðurin eru sloppin at ganga til samtalar, og tað eiga tey tøkk fyri.

Tey fóru beinanvegin suður, tá ið mamma og barn vóru funnin, og dóttirin hevði ringt. Prestur sat hjá mammuni, tá ið Sigrun kom.

– Vit vóru hjá dóttirini í tólv tímar. Politistar og starvsfólkini vóru ótrúliga fitt við okkum, sigur Sigrun.

Í februar varð tann kroysta mamman, sum hevði mist sítt barn, útskrivað, men tað gekk bara ein lítil vika, til hon í sjúkrabili aftur fór á sjúkrahúsið. Hon orkaði ikki at vera í heimi sínum.

Mamman var og vitjaði dóttirina 31. mars, og tá hevði dóttirin ikki sæð mann sín í ein heilan mánað.

Dagin eftir varð kvinnan varðhaldsfongslað.

Einki samband

Sigrun var skelkað. Hon royndi at ringja til dóttirina, men har var einki samband. Frá sjúkrahúsinum fekk hon at vita, at dóttirin ikki mátti tosa í telefon, og at alt, sum sigast skuldi, mátti ganga gjøgnum politiið.

Ta fyrstu tíðina høvdu

Sigrun og tey gott samskipti við versonin, men nú tekur hann ikki longur telefonina.

Sigrun hevur roynt at tosa við verjan hjá dóttirini, men verjin hevur verið ófyrirkomandi og segði eina ferð við Sigrun, at hon ikki skuldi ringja aftur til sín. Tí hon úttalaði seg ikki til óvirkomandi um málið hjá dóttirini.

Við Sosialin sigur Bergleif Brimvík, leiðari á kriminal-deildini, at politiið er liðugt við kanningarbeiði sítt, og at biðað nú bara verður eftir, at mentalkanningin skal verða liðug.

– Tí skilji eg einki av, tí politiið hevur ongantið avhoyrt vitnir. Hon er hóast alt dóttir mín, sigur Sigrun.

Hetta hevur verið ein hørð tíð hjá teimum øllum somlum.

– Hevði eg ikki kunnað biðið til Várhara um hjálp, og forbønir ikki vóru sendar upp til Hann, veit eg ikki, hvar eg hevði verið í dag. Mítt størsta ynski er, at allur sannleikin kemur fram, so dóttirin kann fáa hjálp til at koma víðari, sigur Sigrun Rasmussen.

Umboðsmaðurin finnist at starvssetan

AVGERÐ Løgtingsins Umboðsmaður mælir lögmanni til at umhugsa at taka setanina av aðalstjóra til Uttanríkisráðið upp av nýggjum, tí eitt umboð í setanarnevndini var ógegnut, og tí fleiri mistøk vóru gjørd í setanini

Eyðun Klakstein

Løgtingsins Umboðsmaður hevur almannakunngjørt sína niðurstøðu um setanina av aðalstjóra til Uttanríkisráðið. Nógva stríð var um starvssetanina, tí lögmaður – eftir tilmæli frá einum minniluta í setanarnevndini og landsstýrismanninum í uttanríkismálum – setti annan umsøkjara í starvi, enn tann sum meirilutin í setanarnevndini helt verða best egnaðan.

Ógegni

Løgtingsins Umboðsmaður finnist eisini at umboðunum, sum Uttanríkisráðið valdi í setanarnevndina at viðgera umsøkjara.

– Umboðsmaðurin undraðist á tilmælið hjá landsstýrismanninum í uttanríkismálum at velja umboð fyrri Uttanríkisráðið, sum ikki høvdu serligar fortreytir ella førleikar at viðgera og innstilla umsøkjara til eitt aðalstjórarstarv, í setanarnevndina. Eisini metti umboðsmaðurin, at annað umboðið hjá Uttanríkisráðnum var ógegnugt at vera við í viðgerðini hjá setanarnevndini. Grundað á hetta var tað ein feilur í viðgerðini, at landsstýrismaðurin og lögmaður ikki viðgjørdu minniluta-tilmælið sum eitt tilmæli, sum kundi vera litað av óvirkomandi áhugamálum, sigur Løgtingsins Umboðsmaður í sínari niðurstøðu.

Umboðsmaðurin vísur á, at sum setanarmyndugleiki hevði lögmaður sambært § 6, stk. 2 í fyrisitingarlógini skyldu at taka støðu til gegnið hjá umboðunum í setanarnevndini, og Umboðsmaðurin heldur tað vera sera átaluvært, at lögmaður ikki tók støðu til henda spurningin.

Viðgerð manglar

Umboðsmaðurin heldur greiða ábending vera um, at setanartilmælið hjá meirilutanum ikki fekk eina veruliga viðgerð, og umframt hetta átti landsstýrismaðurin í uttanríkismálum sjálvur at havt kannað, hvat lá í ynskinum hjá tí eina umsøkjara um eina smidliga skipan fyrsta árið.

– Tað var ein veikleiki, at einki skrivligt tilfar var frá viðgerðini hjá landsstýrismanni og lögmanni av setanartilmælinum, og tí sást heldur ikki, hvør orsøkin var til, at umsøkjarin, sum meirilutin hevði innstillað sum nr. 2, ikki varð tikin við í viðgerðina yvirhøvur, sigur Umboðsmaðurin

Samanumtikið metir umboðsmaðurin, at viðgerðin var alt annað enn nøktandi, eins og tað var fatan umboðsmansins, at setanartilmælið ikki hevði fingið nakra veruliga viðgerð. Umboðsmaðurin mælir lögmanni til at umhugsa at taka málið upp aftur til nýggja viðgerð.

